

NA PULSKOM SAJMU KNJIGA RAZGOVARA SE I O HRANI: IVICA PRTENJAČA, AUTOR NE BAŠ KLASIČNE KUCHARICE "KOD YVESA"

Ivica Prtenjača
na pulskom
Sajmu knjiga

Volim jednostavne užitke, fetu pršuta koja vijori na vjetru

Razgovarao Bojan ŽIŽOVIĆ

Radni naslov ove knjige bio je *Melankolija i kuhanje*, mislio sam: u melankoliju ću staviti ljude, a u kuhanje zanos svojih prijepodneva u kojima slušam Treći program ili Radio student, plaćem nad kolotovima kapule, perem rašniku, čistim ribu i kuham. I uzgajam svoju nevidljivost i anonimnost, jednostavno, bavim se stvarima koje volim i koje uvijek oplemene i osmisle svaki moj dan", napisao je u uvodu svoje knjige "Kod Yvesa" Ivica Prtenjača. Iz ovih je riječi odmah jasno s kim imate posla. Čistokrvni pjesnik. I zaljubljenik u dobru hranu.

Nisam odmah otkrio da je "Kod Yvesa" zapravo "kuharica". Zašto pod navodnicima? Zato što nije riječ o klasičnoj kuharici, već o knjizi priča uz koje idu i recepti. Ima tu morskih i kontinentalnih jela, od

Volim hranu najprije, posebno primorsku kuhinju, sve mediteransko, sve te kombinacije zalivene maslinovim uljem, ali i ono što se kuha blizu mora, u unutrašnjosti, na kraju, Istra je dobar primjer, tu nema jela koje ne volim. S druge strane ne razumijem neka kontinentalna jela, naprimjer fiš paprikaš

carpaccia od rošpa do musake, od fažoleti s incunima i kruškom do pečene svinjske koljenice. Knjiga je izašla 2010. u izdanju Profila.

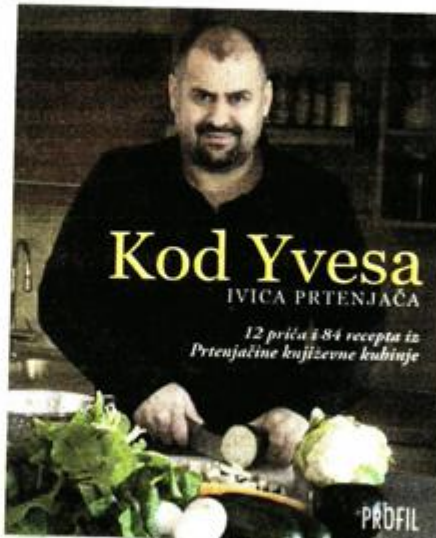
Obilasci tržnice

Prtenjača je, naravno, poznatiji kao vrstan pjesnik i romanopisac. Na ovom je Sajmu knjiga u Puli predstavio svoj novi roman "Tiho rušenje", dok za prethodni "Brdo" valja reći da dugo u Hrvatskoj neka knjiga nije pobudila tako veliko zanimanje čitatelja i kritike. Iskoristio sam njegovo pojavljivanje u Puli ovih dana da porazgovaramo o hrani. To

nam je i neki običaj. Zadnji smo put svratili do "Gine" na Stoji, gdje smo jeli salatu od rakovica i raviole punjene rakovicom. Ovaj put, nažalost, nismo imali vremena za druženje za stolom. Tek smo "u letu" uspjeli razmijeniti nekoliko riječi.

- Iz Rijeke si, već dugo živiš u Zagrebu. Primorsku kuhinju zamijenio si kontinentalnom. Ili nisi? Može li se to onda nazvati gastronomskom podvojenošću ličnosti?

- Svakako, ne da je nisam zamijenio nego sam je ojačao i kontinentalnim i nekim drugim utjecajima, recimo da

Naslovnica "kuharice"

dosta vremena boravim u kuhinji, pa se onda i svašta usudujem. Ali od svega toga ipak je najveći užitak u obilascima tržnice, tada su stvari još u ideji, skoro u nekom snu.

- Na Sajmu knjiga u Puli predstavio si svoj posljednji roman "Tiho rušenje". Osim

vrlo uspješnih romana i zbirki pjesama, napisao si i "Kod Yvesa". Rijetki su pisci koji se odlučuju pisati kuharice. Znači li to da se pisci loše hrane ili takve izlete smatraju trivijalnim?

- Moguće je i jedno i drugo, ili im se jednostavno ne piše o tim stvarima. Ja spadam u one koji vole jednostavne užitke, fetu pršuta koja vijori na vjetru, takve stvari. A ta kuharica ima konceptualniju ideju da recepti prate likove iz priča ili sezone u kojoj se priča odigrava, tako je recimo božićna priča puna sarmi. Uglavnom sam kroz recepte i priču o kuhanju pokušao napraviti nekakvu ekstenziju atmosfere te krat-

ke priče. Knjiga ima dvanaest priča, dvanaest mjeseci je u godini, tako da je i to smjernica za čitanje.

Riječne ribe

Riječne ribe

- U tvojoj "kuharici" ima recepta od pašte s lovačkom kobasicom do gregade. Vraćam se na pitanje s početka - voliš li kontinentalnu kuhinju podjednako kao primorsku?

- Volim hranu najprije, posebno primorsku kuhinju, sve mediteransko, sve te kombinacije zalivene maslinovim uljem, ali i ono što se kuha blizu mora, u unutrašnjosti, na kraju, Istra je dobar primjer, tu nema jela koje ne volim. S druge strane ne razumijem neka kontinentalna jela, naprimjer fiš paprikaš, premda se o njemu ispredaju legende, ja ga ne volim. S te strane ne razumijem tu famu, ali zato jako volim smuđeve i paštetu od nekoliko riječnih riba.

nastavak na str. 22

Ljubav prema kuhanju...

nastavak sa str. 21

- Podvojenost na kojoj inzistiram zapravo i nije toliko naglašena. Zanimljiva je gastronomska pozicija Rijeke i okolice. Vrlo je slična onoj tršćanskoj. Kuhinje su to s vrlo velikim utjecajem kontinenta. Smatraš li to bogatstvom ili manom? Jer netko će reći da na pjatu uz more ne smije biti svinjetine. To bi za neke bilo gastrogrde.

- Ma kako ne može, mora biti, te mile i drage svinje su nezaobilazne i neka su. Nekidan gledam jedan dokumentarac o uzgajivaču crnih španjolskih svinja, one pasu u šumi, uz more, dakle, tamo trči najbolji chorizo. Meni su jako drage dobre istarske kobasice, a što se tiče Rijeke i svinja, moji roditelji su do moje sedme ili osme godine imali svinju, kuća se tek gradila, to je bilo predgrađe, a sad je grad. A susjeda je imala kravu, eto, sve na moru!

- Veza između hrane i pisanja je stara i jednostavna, hranimo se na oba načina, kažeš u jednom intervjuu. Hrana je dio tvoje književnosti. Nije li to prirodno, budući da je hrana dio naše svakodnevice?

- Meni jest, ali prihvaćam i da nekome nije. Ali kad se piše o kuhanju i hrani treba biti oprezan. Naime, nije ugodno čitati o nečijim pretjerivanjima, raskalašenosti ili neumjerenosti, o užitku da, ali o prekomjernom granatiranju, da tako kažem, ipak ne.

- Naše druženje je vezano i uz dobru hranu. Volimo jesti, jedan manje, drugi više, neću navesti tko je na kojoj strani. Koja mjesta u Zagrebu bi mi danas preporučio da obidem, gdje se odlično jede?

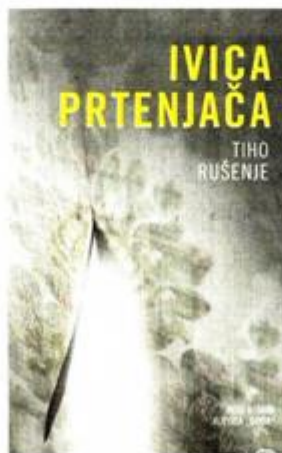
- To mi je vrlo teško pitanje jer već godinama ne idem po restoranima, nego se držim svoje kuhinje. Razloga je više, najvažniji je taj što sam postao otac pa kuham i ispunjavam želje jednoj djevojčici. Tako da ne znam, ne bih volio nekoga navesti na krivi put (smijeh).

... pogotovo morskih dobrot

"Nije ugodno čitati o nečijim pretjerivanjima, raskalašenosti ili neumjerenosti, o užitku da, ali o prekomjernom granatiranju, da tako kažem, ipak ne."

- U jednom si mi razgovoru natuknuo da si imao želju otvoriti književnu založnicu, da je projekt skoro bio realiziran. O čemu se radilo i zbog čega si odustao?

Naslovnica posljednjeg romana

- O da, našao sam i sjajan prostor u centru grada, ali onda su se neke stvari oko financiranja izjalovile i ja sam se povukao. Bilo mi je malo žao jer sam to zamisljao kao otvoreno i zabavno mjesto, ali na kraju vidim da je bolje da sam ostao samo uz pisanje, u ugostiteljskim stvarima sam ipak amater.

- Voliš kuhati kod kuće. Što najčešće kuhaš supruzi i kćerki?

- Evo, baš ću pohati srdelice, napraviti malo juhe od karfiola i blitvu za prilog. Možda malo palente, da podebljamo stvar. Njih dvije recimo vole jesti skrob, tako kad god nadem malo sušene janjetine ili ovčetine, napravim to drevno težačko jelo s Lošinja.

- Na kraju razgovora fali mi još samo jedan tvoj recept.

- Možda na kraju eto baš taj skrob, uglavnom u zdjelu se stavi malo povrća, mrkva, kapula, malo sušenog mesa, malo svježije janjetine, najbolje bi bilo kad bi bilo i malo iznutrica, srce, bubreg i tako nešto, kockicu suhog ovčjeg sira, i to lijepo skuhamo. Kad je gotovo na toj juhi skuhamo rijetku palentu, pospemo dobro suhim sirom, i to je to. Uz zelenu salatu, mladu kapulicu ili ljutiku.